

Institut kurde de Paris

insititut kurde de paris

insititut kurde de paris

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سمر رسته دین بی مدد تو نبه جا	ای جلوه در حین جلوش به تماش
و ادین دین سمر زده سلطان شهنش	ذرات عکوسی کشته مهر جلدن
ایوق ریخ و خرق لب تاقه بخشا	فیض نایض گل مهر مل لعلن
فالبا لیس لیتو صیب من فیک معا	جان بر لب بوسه لبه عاشق زارت
لم قلبه و کوبد رسته ریش رشاش	بورجمه عامه که دکا سنگ سیدر
بالله له القدره و الکائن ماشا	لاحول و لا طول و لا قوة الا

نالینتی سحر بیان حکمت معره

روم ۱۲۰

اما نیتی قوت دل قدرت نش

عارف وحدت اشنام قصه اودکا	جول نفقه نظر تقویت سبب دکا
ایسه با تقضای عمل جلیه خوز طلب دکا	نبه ازل بخط خور قابل سمی بوه

وار ارادت

۳۰
وَارَارَاكَ وَارْحَمْنَا بِرَحْمَةِ سَمِيحٍ

طَهَّرْنَا سَنَةً أَوْ مِثْلَ لَيْلِ لَيْلِ لَيْلِ

سَهْمٌ نَصِيبٌ أَصْلِيهِ بَحْتٌ كَيْلٌ هَلْ نَهْ

تَوْتَهُ خَرَجَ سَوْتَهُ مَوْدُنُهُ مَاجِدٌ لَبَّ

لَوْ مِ زَمَانِ دَكَّةٍ كَبُوحٍ خَوَارِيهِ رَسْتِي

عَافِي دَسْتِ رَسْتِ خِيَمَتِ خَدْمَتِ مِثْلِ

طَوْحِي تَوْدَةٍ حَرَمِ دَلِ بَدِطِ دَكَاةٍ مَلِ

بَلْبِلِ مِّنْ عَشَقِ كَلِّ تَغْنِيهِ طَرِبِ دَكَاةٍ

نَا لِي حَرْفِي كَسِي نِيهِ الْفَالِيفِ كَسِي نِيهِ

بِتِي رَدِيفِ كَسِي نِيهِ هِرْزِهِ نَوَلِسِيهِ كَسِي نِيهِ

يَا بَدْرُ عَلَا وَضِيَاءٌ وَكَمَا لَا

فَالْعَصْنُ مَعَ الْأَصْلِ إِلَى فِرْعَانَ كَمَا

تَأْسِبِلُ زَلْفَتِ لَهْ نِهَالِ قَدْتِ إِلَّا

مَنْ دِهَانِ سَهْمِ كَيْبِيهِ عَاطِمِ بَالَا

مَا عَادَكَ الْبَانُ وَلَا الْيَنْتِ لَيْنَا

أَذْعَدَكَ الْبَابِي حُسْنًا وَجَمَالًا

مَنْ كَرِيهِ أَوْضَدَهُ بِبِكْدِيهِ نَهْرِيهِ

مَنْ لَعَلِ بَدْحَسَانُ أَوْ لَوْلُو لَالَا

بَادِرٌ وَأَعْرُ كَوَكْبَةِ الْبَدِيهِ بَدَارًا

أَذْفَقْتُ سَنَا الشَّارِقِ لَا ذَقْتُ نَهْرًا إِلَّا

لهره ت کو طوما کشته سحرمت	بونور سووم بوه ته سسمع مطلا
اوجاوه غزاله قراتی سر و مال	اوزگسه کاله نه منی ههشت نه کلا
سقه فلک الاطلس استونه زرین	بی بیکه به یاری سمر ترکه خردوا
دینا به قدر قدیکه دامن بگره	طوبی لمن اخنار علی اللال مالا

نال به امید ظفری طوق طلسمت

مارس و زلفت له سر گردنی آلا

جوشنی بابه لاله دیده گریاندا	چه نوزیکه له تندوره طوفاندا
سبه زلفت سبه گونه روگردانی	بیر او که به سوسر سا ما نمدا
سوز تابش بارش له دم هور بها	اگر جوشی گریانه له افغاندا
لوکه محور و دره نا و خسته دیده چه	له دلی پر سر و سنیه سوزاندا
قیمت حاجی در کدیه ساغده و نیمه	غیر بیکه صد پاره له گریاندا

بیمه جان

سیره جانم دم یا میه چا بو فرمی
عکس لعل لب جانم له فتجا نما
بک سهر هفتی نقطه نقطه بگری
سهر موی نیه بکته له دیوانما

نال اولکته کوا بو به نسانه چاوی

من صفحه رخ او دبره نیش نما

نای سیر طره پریشی بادا
هر تاکه بارکی گل نافه به بادا
شو چکنی نیلوفری جلوه قصی
سهر منده دکازهره زهره سما
خوش صبحد مکه که به خنده زنی
بس ذره خورشید له درکی سما
هر خند دکازر پر آزار به غنچه
بود عوت ماحی لبه گویا دمی نادا
سهم لالاف القد قلد صافوی
صاهومن عینه قد صافساد
بو باج دمی رنگه له عسوه خم برو
کی باخوی له دم تیغ قنادا
نال که غلام مدد زلف بروه
سما مکه له بن سیر بال مهرهادا

حیرت زده وادید و کوحلقه در ما

بے مایه نیه عسقی سچاره بفر ما

بے سرور و انم که بر اسکت روانم

خرقه بوه ته غرقه کو اسوزه لراما

ار و غط بار دچیه هر و هر سی کوی

بو و غطه که بایه همو کا توی به سرا

کوی بهی مندوله طریصکے امانت

هر عسقی سچاره له رے خوف خطا

وطن مبه خساره تو غایه قربان

نواره چلون نقشه له نا و دیده ترما

دیده همو سوراوه به سورا و شکم

لم لوحه کار نیه نه لوح نه اکر ما

یا ترستی یا غبستی باری بگین

به منتظره ناله اگر مرد اگر ما

استیره همو مجموعه له نا و نور قمر دا

یا شمع جمالت نسوی گراوه به فردا

خاک بر بیت هم کله هم کل به سگم

وقت غم ساراوه کرد و همه سیر دا

ابا ت خط خاله نصبتن گریان

ناچسبه و ام نقطه له نا و نور قمر دا

سوتے کہ نبی جہڑے یوسہ لہ دین
 ہر سوتی اوہ قوتِ دینی نظر دا
 ہر خندہ کہ انسانہ لہر چا دمن تو
 ممکن نہ ام نطفہ لہ انسان لہ سردا
 الجھ نبی دا بہ زبون گیری خونم
 بوکستن جز دمن پاکے لہ لکھردا
 رنگی نہ رخسارہ گلشن لطفی
 روں بوہ ام کلمہ بتاے لہ لہردا

نالہ خضر بے اتری غایبہ اما

مالیک خضرین در لہ منشا جا سحر دا

چنان وک چنان کر دم بہ او
 چنبہ مالے آوا مالے آوا
 حد لے بے کھاح حور عینم
 بہ جوتے ناظر سرغ قضاوا
 زفافت گاہ پردہ آلچام
 مبارک جملہ بے بوجہ کزوا
 لہ گل شائے کران پدنگو داوا
 صدق رونماؤ وصل شاہ
 لہ نالے گرد پرسی یعنی آوا
 وصلے کم و کیف حضوری

تسم درو خاقه حمر جوهر له نوادا

بله مساله ذره ظاهره جوهه له پرتودا

به پار نامور در مال لساہ چاویہ علت

به پوله ناکرم غنبر لکل زلفی اوہ سودا

له اسنج سکنج زلف اوہ بوعده مغد

ذمانین وکوبیل بل صبح کاذب سودا

رقیب خفیه له نایبہ پخت کہ خرگورہ

الغنی چایرہ دایم له مسقه کرد و خودا

ح سلا پرجم یارم اگر تارہ اگر تارہ

بروغمرہ کو انوسیرہ گر ہودا اگر

به سیر در نشا نہ چانیہ ار روحم کیشین

بوغمرہ طاقہ یکیر لیر فرما کہ خسرو

و کاستی کاش پر جاوہ نالہ کہ نازانی

به پدرد بینی یا لہ لساہ مسته خودا

ریشہ کے پان در شرہ بور یا خدشت

ظاہرہ کہرت طول عرض ریشہ داریا

گل بدم باد صباوہ پکنیہ بلبل فری

یعنی عاشق لادزمہ ربه لہ یار سوفا

تسعی صبح حقم قرمان رنگ قدم

چا و ماو خال سین کل می سنی لہ سیبا

سحر

چونکہ بارِ عنبرِ مسک لہ زلفینِ حرمِ ما	سرگزانیِ قافلہ سالارِ ریہ چن خط
محرمِ سرہ بے گنجورِ گنجہ اژدہ کا	حلقہ حلقہ زلفی بربقہ میا سہ کو توہ
سیرِ نعلِ سیبِ باجِ لعلِ بے بہا	صوفِ مسورِ روتے مصلحِ خستہ طمع

طہرِ طینِ لورجِ حقیقتِ یا مجاز

آشنایِ سرِ قلمِ بے غیرِ نالے کس نما

بہر دلے مانگہ سُوہ کلمہ می تیا	پسچہ پر چمی و زلفِ سیا
در کوی شمسِ قمرِ نورِ وضیا	لادہ دسر و کہ دہور لہ نہ
فیضِ تو رحمتِ من سوزہ گیا	لیوی تو آوِ بقا حنِ خضم
سری داسوہ دک چاوی ہنا	فرسِ کفِ بر پتیہ نرس
دستِ عنبرِ دامنِ تور و رقیہ	مخمرہ کاویہ ہولِ فراق
بے اگر کوردی اگر فرسی سیا	گل اگر تر کے تعالِ ارجے بے

سِر فرمادم دندوک قلنگ
دستِ مجنونم داوین چیا

خطر زاهد خالے خالے
نیہ اللہ کہ بے سیک ریا

حور لہ تو ایڈی مپہرہ قرآن

حال نالے کہ نہ مرد و نہ شریا

بیلِ طبعم او داوین شان خوانے کا
نکتہ سنجی بذلہ گوئی گوہر افشانے کا

بہر کسی ظہار دانایے بگاڑ مقصدی
خوش پسند بے یقین ظہار دانے کا

خرقہ پور کے آپس جوہر دانے کا
علوہ آتش بزستی خوہر جانے کا

ضابطہ طبعم سوارہ دعا سہمی یہ
محشم دیوانہ داوی تخت سلطانی کا

شاہد فکرم کہ تپہ جلوہ دہری
شاہ خسرو روح شیرینی قبربانے کا

نوٹِ خاتمہ من کہ تپہ معنی آریہ کمال
خطِ خطہ ظہار بقس صورتے مانے کا

اسطاعہ قوتِ فکرم بکورد فریسی
عاربِ ظہار چاکے چسپانے کا

ضابطہ

ظہر کے سوخ خوش بھین جمع ہو
ایسے بوز لئی کسی مسوق پر سنانے کا

ہد ہد حلیس بھین ہو ایسے بھین
خوی کہ دامگیر سناہ اصفیانے کا

اوکے تحدیث نعمت کے مراد و مطلبی

مئل نالے افسالے امر نیر دانے اکا

طبع سکر بارین کورد اگر انسا دکا
ہمیں بخویہ مقصوی لہ عمدا واد کا

بالہ میدان فصحا بہ مثل شہسوار
بے نال بوجھو نوعہ زبانے راد کا

کسبہ الفظم نے خو کوردیہ خو کردیہ
ہر کسی نادان نبی خوی طالب معنی دکا

بقیہ حجرہم پارچہ پارچہ مسودہ مگری
کس کو تال پارچہ بے بد سودا دکا

شعر خلقی کے دکاتہ شعر میں بوناز کے

کہ لہ دقتا پیک و عوالہ گل ہودا دکا

گریبہ در رسم و روانے لہ ارما
ورنیہ در آہو چینی لہ حمد کا

عشق لہ دل دیدہ پر اسک المدا   گنجائیں سکین نہ زورہ لہ مکدا
 لافِ وحی تو غیبی لہ دیا بو بہ عدا   باخست بر خستی کہ مستیک لہ عدا
 دل مضحک دیدہ کو دیدہ لہ عدا   حیرانور پشیمانہ کو قطرہ لہ عدا

نالہ مل حالے لہ اشکبہ عدا
 کوک نالہ لہ نے دا کو نالہ لہ فلدا

پیم الین محبوبیل قیہ میل شہ کا   خیل قیہ یا ترازون ناز نختی سر کا
 خیل قیہ یا نیغیرہ بونسانہ دل بچاد   میلے راستاوتین شہرگانے دل پیکر کا
 چا دھم گئے گل مستی شور و شرم مدام   یک نہ سکفہ نفسہ یک لہ نیلو فر کا
 عکسین چا وی آتولہ چا دیدہ بخوار تے   کچنطر کے فرقے خوار و دروغیر سر کا
 کسری نصیبان رو باد تہ سر رو آئینہ   شاہد ہر خندہ ای العینہ کے باور کا
 کاتب خیر شہر عساقہ بو صل فرق   لطف قہر ہر بجا بر سر ہم ذکر کا

نالہ

Handwritten marginalia in Urdu script, likely bleed-through or commentary, running vertically down the right side of the page.

نال او وحشی تو خاله کس برداد نکوت

چونکه ساهی حیا در سیره دیم سر اکا

شعر لُف نَسْرَن چِه مَسُوس چِه مَرَب

زلفین بچم مار به حلقن دکو عقوب

هم ماچ دادم بده هم جام لب لب

جی دم دمه جی لب لب سکا وره ا مسو

لذت دگنی به دل دهن مخ طب

بو شهید طلا که به شراب لطافت

دنیایه ای سگ بورش شعیه بکاف

عاجز مبه قربان له درو افک حسودان

بیهوش مکه سر جاوه مَرَب

وک صوفی صاف مبه آوده دنیا

عقل طلب مدسه جهل مرکب

عاشق هوای مکه علم بسیطه

زیوزی شمس قره در همی کوب

قارون فک مستحق گرن خنضه

قلاب جهنم نقد عیاری نیه و بان

نال محلی همتی کردویه محرب

چاود له بروعی له شیر طاق نظارت	به پرده عیادتیه تکلم به اسارت
سالیته شان یوقی مل طره تویه	نک طره هوشتر طوق وزارت
خاتمہ حسن عیادت که نهات	بار بر بگره فاتحه داب زیارت
کس سستی لگاته به و نار گشت	لوخته کو اصحابی مون به صدر
دسر که مور حبه حجابیکه که سدا	شمس فلک الحسنة انارت قوارت

هر خنده گناه دمه کت باره له سر لوی

حد پر حبه نالی که بلی ما چه کفارت

که اخلاف او وعده که فرموت	دخلیت هم که خانه صبره کم سوت
له روت قوتی وک من رو پوت	که وصل تویه قوت عاشقی روت
نمره ت قلبیه هم سیره هم سیر	بروت محرابیه هم طاقه هم جوت
له ضد و پیر سنیم تیر	که اگر برد داته تحت تابوت

اوله کعبه

اوہ لہویرا تو یہ پڑ لہ خندہ
 کوا سکر دباری گل دلپکوت
 دکے پنخیری صدل ہر بہ سیری
 اٹھی ہر بمینی دست بازوت
 چہ شیرینہ خطوطِ دور لوت
 بلے معلومہ خوشہ خطِ یا قوت

ہم نالے بلکوبلیکیسی بہ نالین

بنالہ دانفہ ماتُ صہوت

ماتم و کوزلفین سیدہ گرتے سراپات
 یو سنی لہ رخت تعبیہ بیوق سادات
 طاقانہ سیمی خلقی آخری نین
 تو خوش صدف بوبہ فدات حرر بلے
 بو فونے صدف حنیفہ بر سر در سکت
 ضایع مکہ دردانہ بغار تو خضار
 دیدہ و کوا گل سورہ پر شبنم سکت
 یا لالہ پڑ رالہ یہ حور زکس سہولت
 گوہر بر شین بہ بندر قد بالاد
 لیکن امہ دنیا یہ گھر سورہ گھر شین
 لاسیل من عاش و من صا و من قات

لگے یہ بیکہ بو پدرباب حجابت
 بے باجے تو مورنہ بو وصل ملاقات
 بے باجے تو جوئے کو باب قوجہ
 بے باجے تو خواستہ من بو بہ آوات
 بے باجے مرادی من تو بو بہ تمنا
 بے باجے دعا من تو بو بہ مناجات
 ابے کہ فتح ظفر قلعه قلعی
 باقلعی بھا زلزله مادم لذات
 او پیر خرف آفت سردی صفا بو
 تو سوخ جو ادور یہ آفات خرافات
 او فوت فانی سببی وعدہ وفا
 چو صاعقہ برد مجبور گل مل ہات
 گل تاج لہ نہ ناوہ چنچ مچلی پوئی
 مات زمرہ جمر آواز قماری
 مات باد صبا دین چن عرو بانا
 نجم شجر زکس انوار سکوفہ
 جلوہ چمن یعنی زبان بو پکوات
 ماوردہ کہ خرمن گل عطر فشا
 یا آدھیاتہ عرق وردہ محبت
 گلشن کو زبیکہ کہ احاد نہاری
 بولہ کھلیکے گئیہ رتہ ہیات

تویاقیه ساقیه صحن چمن به میدان همومیدانه به کاشانه طاس

نالے کیو اوکسن تاحی غزلے بیت

معلومی بوہ زور کمی خارق عادات

ای سرو بلند قد بر دلق حکمت	کے دست دکاتہ بی نارنگی ستوت
دم همد غچیکے نیشکو توہ مہسان	باکشفی نگر دبر کے عطر پوش گل روت
گریان مرغ خندہ تو ایستہ دشہی	بو موسی بارانہ کو اغچہ دیکوت
خلخال قدم وکے خم زلفینی سر پانا	پستان قوت پوفداز بازن باروت

خالے نیہ نالے دلہ کت سائے کہ جرن

تانا روجوت نیننی ملک الموت

کہ توھا کہ نو میدی نما باث	لہ حجر و اشطار ایدی نما باث
لہ سائے زلف تو وہ سودریرہ	لہ صبح نور خود سیدر نما باث

فلک قوی داکه امسور و زمان بوی	له حجم نخم ناهیسده نماباش
حوادث جام حور ان بوبه قی	له بزم جام حبشیدی نماباش
سکر جمعیتکے بی نزاعه	له شر مدعی و کیدی نماباش
رقیب مدعی هر مرله خودان	له ما چند عینکے دی نماباش
سما گرویں عقیقه حقیقت	له صوفی رقص تقلید نماباش

له سایه قد موزون مرزلفی

له ناله و شعر و کسود می نماباش

لکن او جوهره فرده له مهولانیه	له حکم پرور بر علی سینانیه
صوفیا کاتنه مجلس و ری دیده بون	لکن او دیمیه و سگانه له دریانه
بزم زندانه امه ملعبه و غطنیه	له بدنیکی و قلله دیه دنیا نیه
امه حی فر اشارت درونه له	تنگی پر غوغه و غلطی غرانیه

پیر اوسه

بہ آویزہ چادر نہ لگے سریان   کہ کے قیصر کھنڈ دارانہ پاش
 جی باگرتن دل روشنی ستوانہ   مقصد اشعہ کہ خاکسور سہ آمانہ پاش

حضرت صیبتہ بنت رقیب

اللہ اللہ چہ حضوریکہ کہ اصلانہ پاش

۲۳ عمر بے حالی من چو بہ عبث   انکم ہر چی ہو چو بہ عبث

مہر بے مہرورت گراوہ   لہن سایہ صفت چو بہ عبث

قصید یارتہ کہ کن بزم رقیب   یار زخوت مکہ بخوبہ عبث

خانہ دل کہ خرابہ چہ بلیم   بہ خیالت کہ بفرموبہ عبث

نالے او غنچہ دمہ بے زارہ

مکہ ماچی دمی در چو بہ عبث

۲۴ عشقی کہ حجاز بے حواس مکہ الاچ   شیرین کج لیلیاچ کسلی عذراچ

فرق کړو کچ روڼ وک فرق موهه
 مده له صلی ده یعنی له قمر لاده
 بې نښه کله ژاله هم بې به هم ناله
 کړو کچ کل کلزاره انا شمر خیاره
 خزل شمر و سایه بوجولت اعدا کړ
 کړ زیب و بسانه کچ سمع سرتان
 موشل سفینه در دانه ناسفته
 کړ انبه حسنی ما وک کچه منظوره
 کړ تازه تر مادام ساهه وکونج
 بو شرت سیرنی فغانه له سر سین
 هم کلین پچار هم نزرع از مای

ام فرق سوروره وک فرق له کړو کچ
 هم شمش یا کچ هم زهره زهر کچ
 قدر و صوب کچ چا و زگر س شهاد
 وک هکله چ و داره هکلوین مصفا
 نخل شمر و مایه بوجولت دنیا کچ
 بوزم تماشا کړ بوجولت تنها کچ
 دم غنچه سلفه سلفه کړه یا کچ
 کړنه که بخار موچینه کړ و صفا کچ
 اما که روا سبزه دیا کړو زیبا کچ
 هم مخفه تفاحی شتم عنبر بویا کچ
 هم مخزن هزار ارباب نرایا کچ

جنت

خام که سید احون یکسر هم حسنا کج	جنت پر ولدانه خادم همو علمانه
کج بو به خریدار یعنی که زلف کج	گوشه ف محبوبه کسیر معصومه
صدقه معصومه کد اکی میسیا	صدیق عزیز و کسیر کسیر نبی بو کج

بیا یک همه دنیا بو عشق مجازی بس

نال چیه و با به آدم کج و هو کج

بم راهه لسه دین راحت ارواح	سج دره رنگین که به پنجه لبتاح
رخسانه له مسکوه قد حد و کوب مصباح	بم کاسه لسه پنجه الین نور علی نور
کج عارق کرم عنب شربت تفاح	قطره که کج کرمی رحمت فلاح
بو پنجه که بو بایب گشائیس اوه منقا	بودنه کوا مرهمه بوم دل خسته
کج لوخم نیله که ابا باغچه به تمنا	لودن فراته که کاپشه به غنا
ناولنی و ناو لنی و ناو لنی ناو لانا	پر که قومی پر فرحی به طریخی غم

لم گردش نیایه لم دوره نه حوره

ساع کرمی سابقه ناله مکه الحاح

ابر وان تو طیبان دل افکار آ	هر چه بویسته ازان بر سر سیمار آند
گنج خیار گوید نبود زهره مرا	که ز زلف تو بر او خسته سیمار آند
ما هزاران ز غمت خسته ناما و	کامیاب از گل رو تو خوش خارا آند
بر کوی صفا از گریه مکن منع مرا	زانکه گلهای چمن منظر بار آند
نرگسان تو که خواب همه عالم بر آند	خسته کاندول ز بهرین بیدار آند

نالی ارا چه سگاش همه شب نال آند

که نه آن سیفگان نیز جگر خوار آند

آقا پر لولاد آسن مهر زنده گرد آ	جمع ما ز ناز زنده زنده مرغ عمار
م که سر عظیم کوره گرتنی او بی تصور	اوله سر تحقیق تحق سگستی زار آ

ام خمی

ام نچی اودا نیشی دم دو گل خندرا ۲۹
 اودیه هستی که اوبه چا و کوی قطره - صغار
 اوبه چا و روبر لعلی هدیه بودبا ۳۰
 اوبه تف دیکابه نیز اسکتسه آب

نظم نالی مثل آوه وینه و رنگی نینه

دوروه بوسه خاطر یک خفی یک کھار

سیرناز گلک هر دل به گبه ری وار ۳۱
 عاصقانه زلفک کی لوزینه
 اول مه زهره چیه در بنا گوشه ۳۲
 نامور سینه ساره گی صبری وار
 بنوم حیدر مد جامع قدح گرسده
 عکس لفق قدح دیده گریانه ۳۳
 نساء سنبل تر سیه نیل و مری وار

ناودانه قلم نالی فصاحده همان

نساء آب بقاز صرمه کوری وار

خاوبه خا و صحر زلفی خادم از ۳۴
 چاوه چا و یک تنغاله چاوم از

نارِ سینم گرنی غرقم من	آو چاوم گرنی سوادوم از
غیر زلفی تو که رسته عمرمه	دست له مافیهانز ما بریادوم از
مازه ابروت و همه کسیا وه بناز	دل لتی سُمیرِ مازه سادوم از

ای رفیقان صحبت ناله کن

بوی که من لورا و کو بد نامم از

هی کریم بوجه سکر طر کر هو ز روی	سینه پاشانه برز موج کور تو گو در
بن ز گو صبه سی کلک استر دامن سیا	یکه مازسه برس دانگوسر بادو در
کله دک حیره سراج پر نشاط تر دا	نیر ز راهو سبک گه سفر قچی پنخیر
مل علم نیرین قلم آهوسکم میمون قدم	سم خرد فضل تر کلک استر عارفی ناز
زرق ز راق و کو خاستر اما چه غبار	برق بر آق و کو سپروزه لیکن بگر
سم و کوشیم له شیم تو که پید سیر	چا و کو سچا ده یا و نو چرخ سیله

بدر

گویی دوبر بار کورتان بر ز پالانین
 چیت چیت پسته که کورتان پالانین و
 قانع باب ضاراضی به پوشودر کودا
 سلاک صبر تحمل برده بار صبح نوید

عقلی بوناو کربو قاطعی ریگه سفر

نموش جلور بول صدان هره گزودر

صابون کف پتیه کف زار چالوس
 خاصی رقی همه نرم زبان لوس

اید خراج حاصل ظلمت له جروت
 میراث اعتباره له فرزند فیلقوس

بینی نه کروس کشیه طاق کسروی
 دانا ظلم دورسیه تخت انوس

بنواره بون اولت چون خرت
 مکتبه چه روتو توو الله چه لوس

گرفرو تاج زینت شوکت فای دو
 بی در در دمانه ده بووس خودوس

گر آب تاب غیبی و هر زخیت دو
 بنواره نیو جوانی لبوس بود عوس

بوسق مسق زلف گلزار نگارسی
 ناله له خامه دا بوه نه ساه طره

مورسی کرم پستان آو عین سورہ

سورہ سطر یعنی کہ سید اغوش قبل بطن

ہل گرا و کوم کا فور لہ شود اموم

و ایسہ رو بوہ خونم نقطہ نقطہ خط

من دلیم نو بوہ روز نفسم لے روز بوہ

او صیہ چونکہ چا درے سی بوہ غلط

روغ دیدہ رھانہ سر کتاب خط خونم

چا دلہ ایی اوسپی نورس سر اودا

سر دو گرمی امہ کم سوزہ کیا کرم بہ

پانیر رو بوہ زرد سر دو زرد

و جہہ کم سہی سافض تا ورق زرد

با حفظ لے بہ فور کسدہ خوش غلط

چونکہ کوع رو نیہ روز دیے

خون جام جرد لے بہ قطرہ کانیہ نقط

نقص سر مول بود روزی عیب

اینہ رو پاکیر رو کتہ نور و سطر

یا گدا ایکی غنی یا پادشای فقیر

لم دودہ خالی نیہ نالہ روز حد و

چہ گوارہ گناھی و ابہ نسق

بہ گوی صلتا و سیوہ سر معلق

دخالت

دھائیں سینہ نرم دلِ قی	دخیت ہم تخیلی یا رطای
مقصد ہم مخلص ہم مطوق	سرا پای توئی زلفت بویہ بویہ
عجایب حسی بیجان قیدِ مطلق	لہ پت آلاہ جلفہ مار گرت
اندہ پے دریر غوین ناصی	کہ لیل سورہ کل بوجا و شرت

سگر نالہ سر حضرت و کو گو

بہ خواری مک بہ بار دایہ برقی

خارج لہ نص آیتہ لکلف لاطاق	قرن محالہ یلویہ بن صبر استیاق
بور و زلفہ روز و صلاہ و کوئی	مغای نور و ظلمت نشر حیاہ و موت
یا مکرہ یا دسیہ یہ یا کذبہ یا نفاق	ظہار اذعار تصبر لہ وصل تو
قیدر چپہ عجزہ دنیا بدم طلاق	بو تو کہ بکو تازہ و کو حور جنی
حالت لہ سر حیان بویہ تہ دانہ	سیر نی لہ مالے ترسی غبار و

صوفی رفیق و فاقه و کوفات و فاقه دا   تسبیحی دلم و دانیه یہ سیر و فاقہ فاق
 ای مہر مہربان دورہ ہر نام با مداد   دامن و آہن بہ ہلا سوی محاق

نالہ کہ صدر مسندِ عکین کتیبہ بو

بو تو بوبہ بدر بہ در کو حہ سقا ق

سوخ بے نیاز گران نام و غمہ سوک   تیر شرت نہ دل کن اکا بہ توک

گشتہ نگاہ دیدہ نہ گریست اگر   بستہ مکن زلفہ گریخت اگر سلوک

نقد دل کہ را کجی سودا تو نبی   نہ عیوش کعبیارہ ہم قلب ہم چو

صوفی ورہ سیر ظہورات باغ راغ   لایہ ہمو سکوفہ ولایہ ہمو ملک

رایلی مار و پودہ بطور بفرہ آشار   با بای ددا تو ماسی پیدا در و کو ملک

شبنم کہ نظم و سترہ لہ وراق غنچہ دا   گویا بوبہ بہ زار زب ددان پوک

دست بند یا نہ دین چہ سروران   صاحب کلا و سایہ برگن و کو ملک

بیت

دلت چنار تو و سر شاخ کیو دل
 زار نہ وہ خلعت دیباہی بر گوتک
 کانے زین دختی ہو اوسن بہ با
 سائے بہارہ بلبہ داماد نغجہ کوک
 دک چاو و سکہ صوفیہ کانے لہ دارو
 درین لصد ترنم و گریبان و لو کہ نوک

نالے مجھے قوت حکمت ادا دکا

معنای زور گورہ یہ لفظی کم و جوک

دل لے یہ سچن خوشہ جواہ نام
 مدیکہ کہ قفسد یہ خدا بے نام
 جیسے چمن بلبل نرم گل مل
 یہ جو صد مدرسہ درین کتاب نام
 دم ایماہ دل من بہ دلے خوت کیرہ
 دے من برد بہ قیمت بہ کتاب نام
 گوشہ گیم لہ برو لو متوحش لہ ترہ
 روح شیرینہ ابر شیر و قد بے نام
 طلبے سینہ چاک مکہ بو چاوانہ
 سینہ کم چاکہ بہ انانے خراب نام
 نالیام خغہ لت نازہ تازہ تو
 جہ صد فتویٰ لب لباب نام

دورانیه دکن هیکلے سودا سیر گریتم
 ہر چہ چم پنیانہ فکر شوہ روم
 بے دیدہ دیدار ہمو خونہ کہ در گیم
 رنگی اثری شوری لعل نکلینہ
 بے زینت تبصیل دست عالجلہ روم

بویہ بہ وقتی مشکہ ہر چہ دیرم
 ہر گردن زلفہ اعلیٰ صر زورم
 بیغ گل نرگس کہ نیچہ لالہ انشرم
 ام اسکہ کہ ہم سورجی سویری یہ درم
 بے حضرت محراب بوت باطلہ نورم

نالہ و کولالہ کہ سہید غم و داغہ

لم باغہ بفرہو کہ این کیرہ انشرم

شودا تو ان مست خیا لادت کسکم
 لم حجرہ بر پنجرہ کو لوم خونم
 ہم وارث فرما دم ہم نایب محفین
 گردن کچی قوم بے کششی رت قلدہ

مستغول نفس گرتی مسکین کسکم
 بے عینہ دلی بلبل گوشہ قفسکم
 و آسمکہ قربان کہ گدا و بوالہوسکم
 وطن مہبہ عارف ہرزہ مر سکیم

ہر طوطہ

دور مدتی روح نکتہ غم زرت
 بر آنتی تو بہ وقتی ہر نفس
 و اللہ کلہ و سہم صحتی و سہم
 ہوا بہ بہانہ انگریزات کسکم

۳۷

۳۸

هر خطه دلم ز سنگ در گام رقیش
 دینه سر چاهم که منیش سنگ ملکیم
 گرتویه سنگت چاکم لا لوتومه ده دینه
 یعنی دره ناکه منیش داور سکیم

حنای کرده نخبه به خونیا وی دل زارم

امه رنگی سها و بی که کشته دست دلام

دم آینه زار خوت پر حال زارم
 برو صینا یه یک دنگ سنگل لایع که ندرم

عجیب استیره هله شوله تا و خسر و خاور
 بدرو کوم دیده صینا یه شور و زگرچه بیدرم

طبعی خایه دلی بی صبا اشارت
 مگر چاه بزای من بر چوست سحایم

بیروم ویت راست کوش بزرگ لاری
 که فرقتیم لگانه سما بنده قدریم

بر تو بال هما سایه بر سلطان
 خطت ما تو و من ناسخی طغر غوریم

سر با هر دو حلقه زره پر ویزه خونیم
 به یک تیر مرگانه زره مرزت بریدرم

حمال که دم سغیت حلقه گردن ناله
 مگر تیر او سیم بم نومه تنور سغیدرم

بہ کاوینِ حبتہِ خستہ درو گرمام
 بہ زسانِ دلکستہ بر دسرمام
 نہ رسید نہ زیند اوک شتر مرغ
 منی قدسِ شین بے بال پرمام
 نہ قربِ قاقوبِ سینِ مرابروت
 منی اونی چہ صرر در بدرمام
 بلا گردانِ بالات ہم اگر چوم
 فدای ہندی خالت ہم اگرمام
 نفسِ صحر و الہ کرید و تو تائی
 لہیر میر اسبابِ سفرمام
 دیکھ والہ سر پے یک دستم
 لہ سوخ تو بہ مثلے موم و ہرمام
 ورہ قرآن بہ جان ہر صر برابین
 اتو بے مار من بے پد رمام
 لہ دار العلم تحصیلِ معاف
 دو کونالے جہول بے خبرمام

گرا پرسی منے لہر چپ کم اخوم

من بہ برسی وطن نہ انہ غم اخوم

اور سویر چاؤ بار لہر مال
 سویر تالے دم دم شرم شرم خوم

من وکومار سر اگر غم اخوم	تاسری زلفی له سر رو حلقه دا
ترش شیرین هم چیرم هم غوم	شرتی خوفو رجا اغیار و یار
ضرب ذب زخم بے سر هم غوم	من له طور عالم و صحر رفلک
علقسی حی ارقمی حی سس غوم	نالک بے یار و دیار و مار و مار
من غم غوم هم غم عالم غوم	نوعان فی هیه غم قوییه

غم ال نالک که غم خواهم کما

ناعلدجم من بنی آدم اخوم

تا ماده صاتم	ای تازه جوان پیرم افتاده و کوتوم
قربان و فاتم	دستی بده ره دست شکسته م که به سر چوم
من پیرم فانی	تو کینف نوحسنی له سر مصر جانی
هر وابه تا تم	لم کلبه اخرا نه نه زندوم نه هر دوم

فرقی نکرد نفسِ نفیس به غایت	وحشی له ولایت
لم گوشه ویرانه یہ ہر مہ وہ وک بوم	وی سوم ولاتم
ای قبہ طیبہ کہ الی حقہ طیبے	تا وای حبیبے
مکنم بو خاکے عطر ناکہ وہ کا نوم	بو بونہ وہ کا نوم
ہر چند کہ من عیدم روز روم عاصم	ماولہ خلد صیم
قربانِ بدلم کہ ہلا لانه ہلا نوم	ہر عضوہ خلد ام
مدیکہ کہ ہم گردش دوران سپہم	مغرب بوہ مہرم
آئینہ دل سادہ ہر چند کہ سید روم	مرات جلد ام
ای مسجد محرابگہت قبلہ حاجات	بو اہل مناجات
محبوب ہوا م آہ تہ مشہد معلوم	بوراہ سنجاتم
ای مطلع انوار ہمو قاصی ودانی	شمس صمدانی

سید

وگ ذره بی جلوه نه موجو نه معدوم جو یای براتم

لم خاکد رحمت بی زحمه نالی فردوسه مائے

حاشا که له میدا سینه سائل محروم هر چند له عصائم

وی که روز در مدینه رویاه مکه خوم

در کراؤ در بدر یارب دخیلی عفو نوم

ذوق اعمال بی قطره سیکه رحمت که به صد نرم سیا نقطه سیکه له

کعبه اشرف کجور سید من چوم سفید لیم بوه روس که بعد قرینه قریبه نوم

بوجو ارحم له هر چی صدق نیت کافیه من بی الله انسا الله باذن الله دروم

لیم حرامه دانه آوی حیات حرم من مبارک دیده بازم نک شوله نوم

ما که وک را ویه کینه سه پل کما بی طواف سعی عمره هر خوم هر نوم

من لوازم چی کوا اصل وسیله مسئله عال ناچار مغرور ارابین هر بنیه نوم

خوف ز لیه بزور گناهم یک صد
گر چه صی ندیم اما مقرب در دم

سازان پوفایه یار سیر مستیه
یار سگانه غم با هر غم غم نجوم

لا اله الا الله انار حوائیه صالحان

گر چه بیه دانه صنی خسته در خان روم

لبت میم قدت الف زلف صمیم
از آن بم تیان ط لبی صمیم

وفای عهده لافخ روح که تو ماچ
چه چاره امانت غیر تسلیم

که کانه تیغ نهارت سردم
سر غم غم خوف هلاکت روم

عبدالمجید

عمر کنده بجزان ادب تحفه زوتم ۱۵
زورم و کوس لے سکیم ایسه جنوم

لوگردن عقده که پره گردن گوشت
بو پیه کنام که پتر دامن و کوسم

وک طره پیچیده تو ساغ دستم
وک دیده نادیده تو خوش جنوم

سرخوشی سرا بے لب تو بوم دست
ایسه سر تو خوش که نماده سر جنوم

سختی و سرا پا دلت و روی و پوسی

نالیم و بر روتے له همو دیده ایچوم

دور له من خسته وه بی سینه یارین ۱۶
بار خدایا که تو بگری سب کارین

مست خیال اوه لحظه ز میر سووه
دشمن خون خوه دیده بیدارین

گریه به خور دینه خوار مهر و کوم پور
خوش لوبه آتے دیده سر سارین

دلبر عالی دماغ همقدم سرو باغ
بتیه نظر که فراغ دیده جو بارین

حکمت تو ملحمه همقدم مرجمه
مستی مرهمه سینہ افکارین

دیده سینه باریه ایچوم
مست خیال اوه خور دینه خوار
گریه به خور دینه خوار مهر و کوم پور
دلبر عالی دماغ همقدم سرو باغ
حکمت تو ملحمه همقدم مرجمه

شاید عدل و نافع صدق صفا   ما توه دران بکا قلب بریندازن
ای تلف گفتگو جامع کذب درو   واعطیه ای تو عایشه کار من

مذهب ناله گلی آبی و ترس بلی

معترفه خوی آله چایه طو امین

۴۷
ام طاقمه همواره کوا خاصه ما من   آشوب دل حاکمات قلب سپاه من
صف صفت که ابسن نظر خط معانی   حلقه که ابسن و کو خرمانه ما من
نگرنگ ساق سمن کورته و نورته   مونس رومت گل هم لاله طاه من
گلزار درود آتای غلمان بستان   اهو صف آتس کف تیز لکا من
صحرا به تجلی دکنه وادی امین   قامت شجر منظر الطاف اهن
گد طوس که کبکین که بو قلمون   که آتس که سعه که هر دیان
لایق به بد طلسم خضر که دیون   نورسه گل لبه گل دسته گیان

بمن
نو

تنہا سکنِ بگنِ نغمہ کہ لبر کن
وک نور دل غرقہ طلمت گن

بوسیر و خرامیدن ام سر و قدانہ

صوغ لہ طلبدان دھمو ساکت را

لہ دگمہ سینہ دوشی نو کین سیوان
بیانے داسفیدہ باغ سیوان
لہ خوفِ طلعتِ روز ہر و کویست
بہ روز در صہلت کویست کینون
دو چا و من کو اکیل سر کن
دپون او بجر خون بہ پوان
مکہ لومہ پسیوی دل کہ اشو
پسیواوہ لبر پر جم پسیوان

شراب لعلِ رمانے لہ نالے

حرامہ بے مزہ ماچِ حریوان

کہ توی قبہ دست سانپہ قران
لہ سر قلبہ دلم مسکنہ قران
ورہ نوارہ حر دستِ حنایت
حنائے چی ہمو غو خونہ قران

سینکے غیر حسی توی تدا ہے بہ دستِ نوت دلم درینہ قرآن
 رہ بخلقِ خداتِ نجبانِ ماچہ خلاتِ من سمو ہر جوینہ قرآن

فتوری چاکانت نانوینی

بہ نالی قنہ بس نبونہ قرآن

سکھایے کھڈہ زلف مسکین در پری مسکو غیر لیرہ چاہین
 لہ سر برگ کلک باغِ حُصن ہزار گلچین بے برگ نوا چاہین
 اتو مہریٰ مہر و یان سارہ نہ خدمتِ سوقِ تودا سوچا چاہین
 سمو ذرات مہر روتہ پر قاین خدا یاری بدہ تالیرہ لاچاہین

بلد نالے بہ ارباب و فابین

صومچا ج خاکوبیل پاچاہین

خطِ فرمو کہ خوشہ چاہین چاہین کہ ناچاہین لیرہ خوشہ چاہین چاہین

بروتہ چاہین

بردت هر جان پر هم جان له سر جان
 افنده چینه قران سیم بلی جان
 به جان سختی و دل بردمن و تو
 به عنقه هر و کو پولا و بردین
 وره با اگر یکی وصل خونان
 بخینه قان و عمری دشمن دین
 رقیب مدعی و ک پوئی پوئی
 بسوتیان که وک بر قان لرقان
 مفور دل و کو آونیه صافه
 بله بم آینه بوی لور به نه پان
 وره داعلی قلبت نادم
 کوا فقری غماید مردن رین
 تیدا امید سیم گریه و سوز
 بهار و پانروز سان کاوین
 که گل مرغ چمن نالی دنالے
 که یعنی عاشق همفرد و فردین
 اصل تعداد و محاسب نوسین
 خاله یک زلفی جوان هر دو سیان
 کفر زلفه تار و مار و ارمن
 صف خاله حلقه هندو سیان

زلف جباری ضافه خسته پس	یعنی زنگی لشکری قیر و مسیان
ام بخالدنه که نقس دیده	بن سین چا و خال موسیان
حاکمان محکمہ نامه سیاه	قط عاوه غیرت ناموسیان
نرم زرخی فرقه سالوسیان	سها بد زوره زبان لوسیان
چاوه کم ضواره رنگی ظاہری	خودزانی روسی چند روسیان

ناو محمودان منی نالی له نیو

حلقه و اعط لوین جاسوسیان

رقیب مدعی فننه عدله چا و حاجت	لرگوته گوسواره تانیج روتوما
بناتان زور و کفر و کاتونه در	همو سر خوش مست روز پرستو عاق
ورده ناقص گلزارانو گلداران تمان که	سراسر میکنین گل لبالب غنچه شکو
چهره دریره طی تیدا توطای آفاق	نه و مطرب سبک کل بلبل همو جوت

رنگ

لہ سوچِ روی سَمیعِ زلفِ دُطرہٗ مجہر
سیندھِ پُروانہٗ نَجورِ غالیہٗ سوسن

چبہٗ ہمد آہو دنوشنِ راجِ ریکانے
رقیبانِ ہمد آہ دکنِ دوکلِ لوتن

گلِ تیرِ بلبلِکُ فہدِ بازِ تہِ ہینِ سہی

دکونالے بہ دلِ نیچیرِ راوی چا و جادو تن

رفیقانِ منے اوارویم لہ لاماں
لہ مطلوبانِ بلاچول بے ولاناں

بلدساں سار بہ سارِ دی بہ دی
لہ دولتِ یارانِ کلینِ طی ولاناں

ملینِ کلکے نو روئے جہنم
سرمِ قلعانہ بو تیری قضاں

سفرمان چونکہ رئے ما تو خاتہ
دُحمان بو بکن ایوہ خداناں

منم سر کردہ مان بو لشکرِ غم
اترسم من بروم بشکی سپاں

اوند ارجو اکا نالے کہ جارجار

بکن یادِ محبِ بے ریاناں

تا فلک دورہ ندا صلیکے او ابو
 کو کبہ مہر مبارک طالعی پیدا بنو
 تا مگر یا ایما تم ولاتے دا مگر
 گل حیز آرا بنو ہم لیو غنچے و ابو
 با چمن سیرانہ سر اصلے دھسی لاند
 فرغ تازہ خرم برز بلند بالائیو
 تا سلیمان بنونہ صدر خت خرت
 احمد مختار امیہ شاہ خت آرا بنو
 عاد بوقط عدلی والدینا دانو
 قصہ بی پردہ کنایت خوشہ شاہ
 نشاہ گاہ مرغ روح اولکے فطرت
 جلیگہ خوشتر لہ روضہ خبت الما و ابو
 وک و قیاسی کہ نتیجے نتیجہ تیبہ حی
 حمد اللہ کہ عالیجا پو خالے جانو

شاہ جم جانا لیا تا بیخ جم مار ختہ

تا نایں لم عصرہ دا اکندر جم جانو

ہر خندہ کہ عمر خضر و جام حبت بو
 چونکہ املت زورہ چہ عمر کی گت بو
 ای جامع دنیا و قیامت بنی اللہ
 اور ورہ کہ رویے نہ اوت بو نہ

پنجاهه که تو ایسته هم بخوستر عدونه
 دنیا که لای اخوت حرم محترمت بو
 دومی چه بو آتد اینه زبان لاکر مات
 امر و ندمت بو ندمت بو ندمت بو
 عمرت نفسیکه له هموعالم دنیا
 بیره له غمیدا که همو صوفیعت بو
 وک سلسله پان که پره که خالیه
 صوم ملت باغی نفس سگمت بو

نال چیه وامل جعل غرق سیا که ر

خوتو بیعت و کور وانه سگمت بو

زلفت که له سر رو بجم تانسه امره
 حور دسهای عمه له سر عارض لیکو
 دتم که لصد دعه له سر حیکه لکا و
 جبری نیه ام کسه آنها نخبه استو
 خالت چیه دانه گمنی بختت روت
 چاوت چیه فتنه حرمی قیده ابرو
 نولف چیه فتنه حرمی قیده ابرو
 نولوی سری سنبل زلفت له سر دم
 ایس سره کم مته بزنه تو بو
 قران وده ام غزله نازه برکین
 غز و سرخ نالیه لسنفی قوی تو

و ایضا
 و ایضا
 و ایضا

نغمہ من اگر اعجاز ہے تو
 دروغِ خالیہ وکے نے انالے
 پنیا سیم کو یہ ہلنا یہ بہ روکے
 کس
 نغمہ میں عین زہر مارہ ہے تو
 کس کو شربت دیدار پاکت
 لہ لای تو خار و گل گزارہ ہے منہ
 لہ لای نہ باوجہ ناس جناس
 گھموروری نہ ناوجہ رام ل
 ہما تو آئنا بوز آئنا بون
 پنچ شہر ہے تمہا ادخوارہ پتو
 ہوا کی چہ پڑ کا وارہ ہے تو
 مرہم بیکے الیہ بیمارہ پتو
 کہ لہ لای خرمین گل خارہ پتو
 کسے تیدا نیدام سارہ پتو
 تمنائی مردن پیرارہ پتو
 امیک مو بہ موم اغیارہ پتو

لہ حسرت سر و قدرت چا و نالے

م جو کہ بلکو م رو بارہ پتو

دروغ پر کباب درودہ پتو
 دم گم ہنسا م سردہ پتو

خاک

خردکی سدر کاتو نجاتم   خصلیم قطه نیه لم درده پتو
 لباس ماتی و شینه له سندانم   سرکم سوره رنگم زرده پتو
 غیزم دل رقه خوم فرد و نهرام   آرسم بکری ام درده پتو

به بی دیدار تو خولا له ناله

عجب ساه ام چند فرده پتو

دل سینه پر خون فراق فرقی بو   مهور رقی بوله من خسته رقی بو
 اولساه کوا ساه من بی له خودی   کند نوعه رقی بو که له قهوه عرق بو
 خنده نفسی تو بو و کونج و سیمی   یا گل دم لیکون عطر رقی بو
 رقی تن رقی دل رقی کهن   مخصوص رقی بوله من خسته رقی بو

نال له هوا کوه سما بو به سناور

بو و سکه عله سیم بدار و نرق بو

شوی عیال به یاد خجوره امسو	که دیده هم حرره له تو بے نوره امسو
دل وک حکم مغزوله قران	خدا صلّی و صلّی توی منظور امسو
دیس مال به دیده توی بویه	له من حسی رسیده حرره امسو
که نورهای کج خدا دیده است	چه بکم قیصر و فقوره امسو
له خواهی ده بالوزه جاو	همیشه وایه یا محموده امسو
سرکم نقس ناوی تو کسی	جھنم سرداره که منصوره امسو

آخ که گل امیه حسیه سر پیوندی نینه	نی سکر قهه بد فندر هیه بنبر نینه
عادتگی هیه هرگز نه کسی نا پرسی	ظالمیکه بده قط خوف خداوند نینه
در حق من زهر سکر که فرو نه برود	در حق غیر امن غیر سکر خندی نینه

در کیم

در یکیم همه مشهوره به بی مانند	بی سگ شهبه خدا ساهده مانند
خاقان هر دو مخانه که بر او ای	جلیسکے همه مالک گویند
واقعا خانقہ خوش فرمہ تید	هم بلا قند همه گند همه زند
مدرسه محبت به محبت و توبه	کسے تیدا همه اما خوش خوردند
طالب راه محارم له مخالف	به نوا قلب خرنیم قوتی بند
اهل دنیا بی بر عرض طمع بسیار	بہ خصوص بگری مست خوردند

شعره کاغذ که جگر گوش من در بدن
 دل ناله چه رقه قطع فرزند

بانی له طرف قبله موده و تو و زانه	عطر هفتاد دم غنچه له زانه
اسم که کل عشقه طفلیک فرمیه	هوشم که کل خوشمه پیر زانه
شیر اور سرگم و کو تو کلمه سه سله	خساره زردم و کو اور آخ خونه

ایام که گرمانه خزان فصل خزانہ	سرخ و رده در فصل بہار کل گشتہ
اورشہ پیر دار و ریشکے بزبانہ	اوستہ بہ کم مگرہ کہ شہینہ مبردہ
غواصی و ریعنی بہ تعمیق بزبانہ	بجز غم لم پر لہ در و گوہرہ اما
جرم و توبہ نک و کو گولے نمانہ	پر دانہ بہ اما نہ و کو دانہ خلکو
صوفی کہ الحاکر کے بانانہ نمانہ	حسن نظر حسن نصیب

او گوہرہ نکشتہ کہ نہ نالے اوزن خلوق

آوی نہ وک اگر کی سو قہ درانہ

تا کہ از لہ رنی بو نور گرتوہ	نادیم کے شہبہ نامی زہر ماری گرتوہ
نویں لہ سنیہ سیر ہلکہ وہ گور سمر گور	ماو حیرت کم کہ ہرے کے ہزار گرتوہ
ارد ہا زلفی لہ دورہ لگن حنہ حاس	حوقہ حلقہ چہن سیر تا پنا خوار گرتوہ
ماہ تیرہا حکیمکہ صد بخوشی جو کرد	یا ز تیرہا کلیمکہ صد ہزار گرتوہ

درین

دمن پاک مدار دایره خامک ننه	خونِ مقولانه وادمان بارگرتوه
گرد باد هجرتو واعمالے کردمه توز	سک هر جام بکوتحه دل غبارگرتوه
سرت غناب لپو شکر بادام چاو	سرو قوت رسته انواعی غارگرتوه
لعل سکر بار تو تیرا و سکر مایه	لپو محنت باغچه بآوه بارگرتوه
پرخفایه سو فایه زود جنگه در صلح	صدغ حیفه طبعی روزگارگرتوه

یار کانه دم دم سر چاده کومی اکا

بکره هجر جام که سوه سر خناری گرتوه

ببرگه تو قسم زاهد همومرت عبوریکه	ملک جمعت آخر که کن جمع عبوریکه
دل برده اگر شاخه چادر سوز که مروانی	به خورایه سواوه امینه کیو طوریکه
شعاع رو که گردند ابار دل اسون	نایزم بم جلدیه چه خورسید بلوریکه
زخوت کما ته در صوفی کلور در لبردا	مکن منعی بر خلوه امین نوحه غروریکه

غم چا و لچا و مد اھم قوت کہ سنبدا
لبرستے ضعیف ام خو کہ او خطور کہ

بہ ظاہر ہرمانیمہ لبر کئی همو دردن

کہ نالے گر نیالنے اس نئے سرور کہ

بید محو بہ و جھلم لہ همو بر بر یہ
کہ کسی منتفع یک بر یا سیر یہ

بیت لہ کاکول سرور مناد اوہ کہ
همو ہر هم پرینے و در دسریہ

بریا بار تھالیف رسومی تو کئی
چہ دکنسی امہ بار کہ عدوہ کر یہ

مطمان خطر و امن مہ ہرگز کہ
نفس مارہ کہ مارہ کہ گل تو سر یہ

لومہ نالے دیوانہ مکن ای عقلد

مدہ یکہ کہ زدہ لطمہ دست پر یہ

نورہ و کہ صوفی رقصی بہ ہلہلہ
دین کہ کھر و سگے ہوا کوتہ پی ملہ

ام ارضہ نزرع عدل کائنات
ہندیر بوہ مسجد ہندیر بہ نر ملہ

غم

حالی امانہ غوبہ جنابت محولہ	سرخ چہرہ حلقہ ذکرت بہ سرن
بم ریشہ وہ نہ پتہ وہ بوگہ بہ سگرگہ	دیم لہ حورہ میگل شن زر گل سیاہ
معلومہ خندہ جھیلہ جبہ عیارہ خندہ لہ	دینا محل کون فساد کہ حیزہ حورن
یہ سہا ہر لکاح دیا رہ معاملہ	توسخ دا عجزہ عجب سب کین

نالہ سرت لہ گنبدہ کے خانقا اکا

لائی پڑہ لہ معلہ لائی لہ معلہ

یانا نالی لہ مدہ کف اللقہ	حلقہ درگوش کف رنگین تویم و
پانی قف قف علی سر بہ ظاہر قف	نے کہ صبا سترہ ستر پاپہ امہی گن گنہ
آہ زرمی عنوہ عفوہ او بہ ستر عفوہ	نور کور غنڈر گنہ کارالہ صد کر ریا
زندم دستار کلمہ مخ دفعہ تک مندہ	سینخی سہر لنگہ دستار بہ دستار بزرگ
لم درہ آصف سلیمان سلیمان آصف	خادر محمد و میہ ماقولے ناما قولیہ

صاحب جم الناس طریحہ ہر نفس
 ہر نفسہ ہر نفسہ اصفا صف

طبع ناله بنده تنده واپس نه ننگات

ست حراج می راج قراح و قرفه

دل به سنگ نبی مایل خاک وطنه خال لعل حبس ساکن بر دمنه

پرچم سبیل قد قضیب البانی زلف کهلوی خط زنگی وجه حسنه

طلعه آیت جان منظر اعجاز لب روح ذهنی سر و کلامی علنه

دست له خونیم مده الوده مده دانج باطن خونی ناتبه جل نیه دک رنگ

وک کلجی آبی غمیلوه به برگه عین قاصت باربره ناربره نارونه

روسی دیده انسانه که مرده وقت روسی دیده غمیده بیت الحزنه

دل ناله که نسی قره طاعنه ایسا

داغ سر چاوه و دیوانه دار و دونه

زلفت به قدرت داکه پرین نبلده امروله من سنیفته الوزوبه دوه

بوی

بوجی کریم صد کرت دل دشکینی

بوجی فی شکرش لہ صد حبی وہ لکھا وہ

ہر جوگہ جو بار کو اسور سویر بے

جی جوش گریان منہ خونہ رازہ

ہر چندہ کہ رو تم بہ خدا مایل رو تم

بے برگیہ علت کہ حصو میلے ہما وہ

بے فایدہ یہ منع التبا کہ لہ گران

معلومہ کہ اگر سبے جو ستر آ وہ

عمر کی در رہ بہ خیمہ سز زلفت

سودا و پریش نم سودا کیے خا وہ

مانے نیتے قوت تصویر بروی تو

ام قوسہ بہ دسی تفسس نکا وہ

نالے دکو زلفت کہ مطعی بر پستہ

تیکے مسکنہ بہ جفا میخرہ لا وہ

درونے لداراں زور و بردہ

کہ فرمیک گرم الے آو سردہ

تری وردہ قوتا و جوتا و لیا

فیا قوتتے من جوتہ شم فردہ

تری ستہ بالورد کانت مہستہ

تم الورد باران علی خاک بردہ

بوجی کریم صد کرت دل دشکینی
ہر جوگہ جو بار کو اسور سویر بے
ہر چندہ کہ رو تم بہ خدا مایل رو تم
بے فایدہ یہ منع التبا کہ لہ گران
عمر کی در رہ بہ خیمہ سز زلفت
مانے نیتے قوت تصویر بروی تو
نالے دکو زلفت کہ مطعی بر پستہ
تیکے مسکنہ بہ جفا میخرہ لا وہ

تری ہستہ الیدہ نازک کونجہ
تری سنسناں ہر وراق نازک کونجہ

سوانی سیمای صبا پیر مصوره که	کوانی قره طغی هوی دار زرده
لکان کنار ارضه آسمانه	له برزی دوری سبزی عوده
اما سر خپار عاین جبارته له	اما تا بخرو قد صا محنون عوده
بباخته داغاته جبرگ کتقی	فوادرنی من مخا خار لورده

دکم ناله ناله من سف ساقیانه
 سف هله سف من ناله ناله بدرده

دتم که گردن خوت هله مگره ای صبه	وه زیانه نخوین خومه یا منته رقبه
سر برده باز رتیه سن نخته بند حبیه	دل میل هک پتیه روح مال نخوته بیه
تو نو سلفته ورد من مالیم به زردی	تو همت نیمه من همدم طعبیه
نه هین دیده بازه مست سر ابانه	دلدار دنوازه دکنس دلفریبه
اوهل خورده له به غیر خواله	اما که کانه نخچیر سر صولت حویه

رل چوکه

دل پر دکا لگاھی سہم ترہ سی	رہزی گھو بلا یہ غمزی گھو مصیبه
ای چاو پر نذمت دل پر غم خرا	بگر کہ و کہ صوفی علم فیضہ بی نصیبه
ای خلوتہ مراے سیر کے خوف نای	رنگ زرد عسائی بہ رنگ زرد رو ^{شقی بہ}

نالی لپ حبیبہ ہم طیبہ ہم طیبہ

خلاصہ کتبہ فریابی لپی بہ

سر اپی گوارہ زرد ترس لرزہ	دلے عالی بوہ لوجیکہ برزہ
سیر کم آب دانہ نازہ کے دی	بہ گرمی داوری ہم طرزہ ترزہ
الای اسکی ناسک بہ باسک	سکھانت گردنہ صدیر سمرزہ
الای نارین آہو بہ باہو	دل صدیر خوت ہینا یہ لرزہ

دفر موی چادہ کہت زنجیر کہ نالی

کہ مطلق چاہیہ ان ن ہرزہ

صحرای لوطی بی خار و گلزار لکن چشمه	سها زده که زلفت از کار لکن چشمه
صوف پشمی غمی باره او بار لکن چشمه	صوف که گران باره سمنغ و سبکباره
قطعی که سر نای دستار لکن چشمه	دیوانه که تیدای تو که سر سواد بے
مستوره بچمنه سرار لکن چشمه	سینه دل ز کینه صافه و کو آینه
میرگان که چادر بیدار لکن چشمه	عشق که کار او ظلمات تیره دای
عشق و کورسی تو هوسار لکن چشمه	صوف چیده ایسی تو بهر کایه حسی تو
اجبال دلا عننه ادوار لکن چشمه	چند واسع نام ز مننه افلاک تیدار مننه

نالے کہ غد پوسی مستانه دستار پوسی

خاموس غد پوسی اشعار لکن چشمه

دره سر چاد کم نواره وک اونیه چندونه	سنگی حن که لیلاد و غبار کوه کمانه
کرم افلاک چند لاکه کرم گور مننه چندونه	منجم گرس لانه لکن سیکه نیران

لحمیان

در دوران طبیعت واکل نور فلک جویه
در طایفه چینه در را طوق صبح گزیده

در سایه سفید صفت بلند آسمان یاری
بلی خطه سیله سواد ظل گزیده

دره سیر خیا بان بیا ضن قری نالی

که صنف صنف معراج برسته زره سوز
موزونه

سجده می گویند در عادت نوبه
بسکنه به یک نوبه هر صد نام نوبه

سجده می گویند گزیده در سکینه
بار که در به مقدر گزیده اوبه

ای نفس مرا بچهره گران بار لطف
بخلق گزیده که هر درش جدوبه

بغضت در رفیقان چهره قربان و کوی
بوخز و زور سوته از حیره قلوبه

ای نسبت دتو و چی گرم عنانه
ای مرت ریاضت هله عسیر حلوبه

دک ماه ساره که نبی نوق حلال
سر کرده روز ره و نور هنر خوبه

نالی مبه خبر که امه دوره نه حوره
سجده می گویند به یک نوبه به نوبه

بل طول امل عمر خضر زخیر سودا مند	سنگ عرض طول پیچ زلفت بے سحر جا
که دعویا به هر لایه کبوتر سر سحر	پیر کاسن رقیب خون شنی خوشید
امه قیده تمامی عالمه جلوه اعمامه	اساره کرده برو یعنی محراب کیم
له ساین زلفی تویه صبح ایتمه نیت	له ساینه در تووه ساسخلی طلق
له با نخته گه سوم ایتمه سم دل	له اب تاب اسکو خوما بوم به

نشانه چنگی بدنگی ناله اگر خخته
 به حجت طی بکه نامه به حجتی بلی حقا

یه سکه هوره ترسیقه تا در بارانی	عاشق بید دل میله گریانی
دابلین دیای عمان در وهر جا میه	چاو من دم دم در زیر او صافین
دابرورس بی بلین شیخ بستانه	چرچی روداد پوسی پیچ زلفی پیچیه
در بلاد سود و صوره تابانی	اسما حسن بوم له ابرو زلف رو

یالبی یاسیہ شی ہر جو بد خا تا علم
لعل رمانی ہسہ یا لعل رمانی ہسہ

جوسہ لہما لہ طعنہ رقیب کسکفت
راستہ ہر انسانے بو و سواسہ شیطانے

دل مشکب لولبرائیان نیتانے ہرہ
حیفہ قربان آخرام نیتانے ہسہ

ظطہ یاکو طحہ ہر جاوم ہر جا و نا کو
کے دلے حسی غزالہ میل انے ہسہ

تو اگر ہستی لہجی راستی دیو کا فرس
دین دین سجدایا قیامت راستہ ہسہ

فارسی کوردی و عربی ہسہ بہ دفر گروہ

نالے امر و صبا ہی سہ ملکہ دیوانے ہسہ

کوا از رای کیتائی دلی خورشید آفاقہ
طی خورشید آفاقہ بلے صہر کو اطاقہ

رحمان پرچم لالہ گلادہ یاسمن قدہ
نفسہ خال نرگس جاو خورشید سمن قدہ

بنازم دلبری غوم چندہ پر و صوفیہ بی عیبہ
یہ چاہومت بدل ہسہ بار بہ بر وجوتہ ہم

نوائی اھلکے قد قامت طریقی جمع کارو
قد قامت بہ طحہ راستی طوبی عشتاقہ

بہ زلفی تو وہ پابستہ کہ منزل گر پینہ
بہ برور تو وہ پویستہ اگر طاق لہ طاق

بہ بخر کوڑ و سیر و عمل چند تینوہ صوفی

لب نالی دو خندان بولبان یا رستہ

۷۹

گلچت لہ قہہ سینہ غنچہ کر دہ
غنچہ ہم سیرینہ قطنیشکرنے کر دہ

نخلی بالات لہ برہ تازہ سکوفہ کر دہ
تو کہ کو بر سیرت لہ دم دلم حمت کر دہ

قانت نخل سیرہ فاقی لہ کر دہ
نخل بے نیسی حمت شہد سی کر دہ

سب بان پیکہ وہ نیا بنی کر دہ
سور و صیادہ لہ سب بے مطر بے کر دہ

خوس بھرور دستوم گر تویہ اخی کر دہ
کذب کھمت افترا و بہمان کہ تو بھر کر دہ

بو صحت نالی چہ مند لانه وی وی کر دہ

گرچی مور و کثیرہ بو سیرہ سکوفہ کر دہ

سیر لفت کہ رستہ عمر خضرہ نیوہ ہویہ
چھوڑا یکہ ہر تا یکہ صد زخم سیر سیر

بوس

بروت بیکه و سینه صیقل معلول بکاره	که عموه جوهره زبر و ساره آلوده
نپه شستی و کما مسور مخموره	ترانم خوله چا و دایه یا چا و له خوله
له سایه کفر زلف دل فنا فی النور ایمانه	مطالمت خرابه صلی پروانه له شویه
هناسه م زلفه که لاد او منلیک نکر دچا وی	نسیم انگوتوشو رابور دور گرس هرله خودایه

له دوری لویه ای خورسید پر تو بخش شو گردن

که ناله و اله حاله محاق ماه نو دایه

سیر همور بدغم طرزه تمناییکه	گردن توک سیرم دوکل سوداییکه
دره اسیر صفا گاه نظر که بر حادوم	که عجب منظره سیر و تماشا بیکه
سوز سیک نفس شورش نایه نایه	هر یکه نوعه غنا بیکه به مغنا بیکه
حلقه حلقه که دکی داو مکند زلفت	بودل خسته کوا بسته هو داییکه
هر دم ز فرس سیکه که به به مهر لک	دور له کجان چه عجب فاحشه دنیا بیکه

نالی آسوده نیه طولہ نماھی عمرت

بہ نفس دیو دھی اصلہ لہ سر با سیکہ

خال بین چاوا بردت انتحاب کاتبہ	یعنی نقطہ فرق ابن مقلدہ ابن خا
عین خلق کرد یا خرسہ دوی	خسہ کہ من کلب آھوگرہ خرس لا عبہ
شکری خط سکت تی زلفت مارور	پاد حسن عالمگیر صیتا غالبہ
حاضر امر خط بہ دل اگر چہ تھایہ	راجعی تویہ ضمیر من اگر چہ شایہ

نالہ ایسا تاج شاهی تخت خاقانہ ہیمہ

شوکت آرا حشم دیوان فکر صلیبہ

تھیں چاوت کہ نقا میل بہ دانگہ	کیتانہ بہ قلب دلا وزیر بہ رائگہ
صوفی دسر دین عزیز زلف سرد سما	من کشتہ لاجنگم او کشتہ جانگہ
فرموتہ کہ با بگم کہ سور دیمہ کنارت	قربان ورہ سوروی او او عدہ بانگہ

نفس

نبونہ بروغنی ھلا سر کھلت
پنجر و عدہ ماج سر کھلت سر مالک

۸۴ اللہ اللہ کہ چہ عقل چہ کمالیکہ
لکل او عقل کمالہ چہ کمالیکہ
دل فینکے کہ بومع سرا پا اوی
واجبہ صرف لکھا ہر کمالیکہ
اھل ام شاره ھمونو کرا باع اون
یونف سرہ عجب جاہ جلدی
گر خیال دھنی بنیہ ناوام نخلہ
دین دہن ام نخلہ وردہ
خنا لیکہ

خط بنبری کہ کنار لیے نالے ہر وک

خضر زندہ کہ لہ سر چاہ زلا لیکہ

۸۵ بگردنیا ھیندہ کور تو کو تہ بازارہ
چونکہ ناکاتہ گنی دیوانہ کی لے عارہ
من لہ بے بگر مخم پرسی کہ بوج روو تے
یار بے کوریم اگر سا کرم بہ بر گے عارہ

ہر ادھم خضرہ بوخترت یکبارہ

خلعت ترفیح کن ہے خیر کفن

کدوہ بوہر بانگہ بانگوہ ہد ہدیں دایہ

کنج راحت تاج حوت خاج معورہ

جوت سر کو ان گلی چاکر لہ مال سہ

پوست بہ کو اعادہ فرمودہ کو ابو خنیہ
بون

سگ سگی ناز بنے کا دنیٰ اعتبارہ

قش قش روی نبی مرغ کلانہ خضرہ

وک خنیر باز و دک ہے خمری ماسا

زوق کو سار الہ پاسار ازانے چہ

قوس تا چہ گزین ہے ہر سیری نھوارہ

سہم تا جعبہ زین ہے گو نہ زرد خلو تہ

نصح نالے رنگہ ہر کن ہے بی بھارتہ گوی

چونکہ نظمی صاف در دہ ہر دو کو ہر دو

پہر سچس تا یکے صد سوب بلدیہ

سرایہ عمر م کہ الین لاف حراتیہ

بنیخہ علم او قیدہ بہ لوانہ رویہ

بیدہ بہ لم سنیفہ بو سنیفہ چاکہ

جار لہ دم تو عسیم گک دفایہ

خاک درہ مسکن صد لہ مہ ساید

زلافت

زلفت سبیل بہ عذارت کہ اسوتے سوچ سُوہ و آقایل پروانہ چرایہ

نالے کہ وقاری نیہ بے باکہ کہ خلعتی

صوفی کہ سلوکیکی صیہ عجب ریاہ

۸۷ وصف خسار لہ فکر سنی آدم بہ درہ ابدای مدح دمی و ک خبر بے ارہ

قامی سرو اگر بے برہ بوج نارونہ تو بلی زلفی اگر جھکے بوج ناربرہ

بچو صبر میا سہ زرو کا کول سری دل لگشتہ من کشتہ پست کمرہ

بے اگر تپہ درت دی د یہ بقیہ نیہ راس نیہ بجی ل چہ بکا قرہ برہ

زلفی گر جھکے کل بر گلزار نیہ سرودہ گر قامی کے سرو و بارہ

زندان تہ زخمی و دوا نیہ
رہتہ و لہ ارہ و صیغہ بویا کرہ
دخترہ و صیغہ بویا کرہ

لہ دم نالہ زارم دل پر زہر مہ کم

ولولہ حلقی گلون نالے لہ گردون بہ درہ

گرمی تری بھارہ کہ لپکو کر آئیہ وہ
 لالہ کہ مجھ تک یہ بانہوں دگرش دیے
 لپکو گل آتشی بہ نسیمی گت آئیہ وہ
 ناوی کہ پرخلوزہ بہ نسیم کور آئیہ وہ
 گلزار واکہ ہرچی مسکی کہ پلینے
 فصلے کہ ہر کہ فرق بہ تار گت شجر
 لم فیض نورہ ہرچی کو انارہ ہر وہ
 بھنجیر نو سکوفہ کہ پربولہ سیر صفا
 دائیہ زین کہ حامل انبای محشرہ
 سنبل بہ رعونت تسماد تارہ دا
 خضر اول زینہ چین و خطا یہ
 برد الجوزہ کا کہ نیو بغیر بہرہ
 بغیر شرف عشق صراحت نما
 ہر تو وکی تیدا بہ امانت بودیہ
 کا تو بہ طبع دورہ بہ سیرا سکا یہ
 جزا دل سایہ بہ سحر سہا یہ
 دنیا ہم چہ رنگہ چہ بینے دایہ
 بغیر دسرہ کرمی جرات تارہ

هر چه او که در کوه عقیق می بندد

و ک طبع من بنظم او شکر جمله زایده

صاف و از نوره و کوز نور قدرت

نک است نیکه یعنی که مالو کزایده

صوفی ریاضه که بینه با کرد

مانه در کس به چا در می یوه

ناله بد او شکر و قهر حال شکر

بو او کس که شکر و صمد او تیره

در قعه هر که که اله تکت عروجی

استعدا هم که وی اوج برومی

و ک بیج سادیق قبال عروجی

و ک قزین قابر الکمال تر قی

یا در هر احدی یا وت درومی

الایا کون دیده به تا تیر شهر

بور او کوا بر علمین سرومی

در جمیع عالم السب ثقی ترا جی

بت خانه خط مایه نیک عروجی

صمد حریف در کوه جنت که بریا

شهر حکایت ابو زید درومی

لوتین رقیبت بیایم عیادت

و ک هندی در سراسر زمین درومی

هر چند کنی قطع برت دیده ام

معدوم بر سزار خط در دل ناله

از صبر تقییر با سراسر نوبی

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including phrases like 'در این صفت و صفت در حفظ مضمون حضرت امیر است' and other religious or philosophical text.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including phrases like 'در این صفت و صفت در حفظ مضمون حضرت امیر است' and other religious or philosophical text.

Handwritten notes at the bottom of the page, including phrases like 'در این صفت و صفت در حفظ مضمون حضرت امیر است' and other religious or philosophical text.

تعداد ابوی که در کتب است

هر وقت صیقل نزنم نم صدم بابا
در صبر تر تا سر خوف کم تا کج کجنت
نه وضع کشت نامر صفا فرام گشته
که نشانی با بدنه صرف اولاد است
در اثر شرف یک یا ضایع تر اول
و عذرا است بارنگت تا اویره و گشتن
بهر بار شرف همه تصدیق دل
بند و جنت نفی نه و کرم لغت
گهر اهر و شرف شای گهر شرف شای
گند زلف و گند و گشتی در می مانده
قدما است نام در غلطان نیز فایده
مگر مع قهر است شرفی که اولاد است

اگر روح است با چه روحی نماند
بمشت شمع پروانه با عاشق ابواب
که گفته بند تریم که از او ازای
بمشت کاهل ز ولیده سرگردانی سردای
بی تر تر نیست با دو قطره مایه
جنون لیس تر نقد عکس اسما
در زلفش غمناک و دیده شرف است
در هر چه قدرت بگیرد تا در کف نقد
بلد باشد مجرایا بهر باوره در ریای
بدر گرسنه چه کم بدیای چه در دل
قدما است نام در غلطان نیز فایده
مگر مع قهر است شرفی که اولاد است

در هر چه قدرت بگیرد تا در کف نقد
بلد باشد مجرایا بهر باوره در ریای
بدر گرسنه چه کم بدیای چه در دل
قدما است نام در غلطان نیز فایده
مگر مع قهر است شرفی که اولاد است

نقد بر ده نام تو خوار است
حیات نقد خصم و قوی از ضوایه

که ام بیه با است که هر چه بیا دوی
از در کج بیا به خرف و خرب بدناوی

در وقت صیقل نزنم نم صدم بابا
در صبر تر تا سر خوف کم تا کج کجنت
نه وضع کشت نامر صفا فرام گشته
که نشانی با بدنه صرف اولاد است
در اثر شرف یک یا ضایع تر اول
و عذرا است بارنگت تا اویره و گشتن
بهر بار شرف همه تصدیق دل
بند و جنت نفی نه و کرم لغت
گهر اهر و شرف شای گهر شرف شای
گند زلف و گند و گشتی در می مانده
قدما است نام در غلطان نیز فایده
مگر مع قهر است شرفی که اولاد است

در هر چه قدرت بگیرد تا در کف نقد
بلد باشد مجرایا بهر باوره در ریای
بدر گرسنه چه کم بدیای چه در دل
قدما است نام در غلطان نیز فایده
مگر مع قهر است شرفی که اولاد است

عجب مادم رحمت ای که غافل که بسینکه
مثل دنیا رن چرخین حرکت دم به دم
مگر منجانه دنیا کو الکی لبر کاسی
میتش گر عین عین تے بهال آلاو
هوی میر بر و کبر اگری بر دوده تے عمر
که خاکه خاکه امن به و گرناتوز بر بار
همانق صلت نوبه به کافور کفن
نواله نوبه در بنیه همان نوبه تے سفره
به عراج سلوک سالکاند نامخی زوی
که تو انسان دنیا غریبه من حیث لا شع
سینک چه سیه نفس فصیح کشف تقوی

که گویند گرمی دانا و ایتسا به نبر او
رگو مار و جوب باد ایتسا کو بهر
نغمه عود سونا و بر نه طایطاسا
به بر که تولد پانینس ذور مال و مالو
که توی منعقد خاکه دلوی به مندر آی
که آوی او گوهر به و گرنابلق سرد آی
که اسودر صه ایتسا فلک ماوه آوش ما
بیاله توبه بکنیه همانک کوبه لکهاوی
له نوجبل مر کبدا دمنی هر و کو ماومی
به صفت طایط حسیکے مازانے بلنی ناوی
میرا به له تقوی حدیث حادث راوی

ترا نیت لکھو لکھو لوگ جہلم لکھو
قدیمہ نامتہ تقریر قول حاکم دروی

لہ قرآن بما اخفی لکم مکتوب مخمومہ
بیانے بہ تفسیر روح صدق فو بیضاوی

مباین لہ قرآن بہ نور قرۃ الاعیان
نہ واضح ہو بہ کسا فونہ روک ہو بیضاوی

کہ سلیت ہو عجاہ بہ چہ فوقانہ چہ
کہ حجت ہو سیدک بہ چہ بزرگ چہ بارو

ورہم نکتہ میں بیت سلیم نامے اگر فرما

بھمود دنیا بخوبی صحت کا ہر حیران دماوی

لہ چا و رود بام نور تان وقفہ جاری ہے
عین ماہری ہجران یار رود باری ہے

چہ معمارہ لہ تعمیر کعبہ دل و حقیقہ حج
خدا یار مددگار و گنہگار عماری ہے

بہ قوی تبت مست شہو ضبعہ اللہ ہے
بگاہ تربت سیر بد اللہ دستاری ہے

فیوض صفا و ہر وہ ہر و کنا و دن
لہ نبوغ دل پر زینتہ منیرا جاری ہے

اگر خلوت نشین جاجانے نسس او
دگر حجت گرین روح غزیران باغی ہے

شعاری

شعار یک یک مسرور سر غیب لاری
 مساعی سر به مسکور در کی میت یاری
 نشانه صبغة اللمی سر اسم سما
 به بی غیر رنگ اورنگه که رنگی اشخاری

به کویری جوهر له نوری مایه وه ناله له حی یارب

فیوض زریکه کل چاپوی اشخاری به

یاردل غوینین چا و تیر لکه کرانی دوی	آری آر گل باغخان او بارانی دوی
بهرسی در تو اینی خوی قربانت کا	چونکه ابرو تو هکله عیده قربانی دوی
اوله چا وغم به خضر در اگر دل نا کو تیره	وکت ختم هم سوره او طوفانی دوی
عشق سله سکه به کاروله ویرانی بکا	آه سرد استگم قلبت یانی دوی
دور له تو دل هضیده به آرام بی حال	ای مسیحا عصر لولیا انه درانی دوی

ردم او انالے که زردیو والبرهجران یار

عشق ایسا که شله من سیل بھارانی دوی

نمونه عکس در میم نون داوه زلفنی	مسک و کیکو لولن له هر هر لادوه زلفنی
حوتایه حریانه سیوه کسواوه زلفنی	پداوه گرز و الوزاوه بلکو خاوه زلفنی
شمر باد صبا حین خطا رله داوه زلفنی	پرتیا نو سگنه سرگون داوه زلفنی
که وک اردر له پد گردن لادوه زلفنی	له حی پاوانه و گردنغی داوه زلفنی
له سزانی و کوصحا کوناوی ناوه زلفنی	حود و مار مغرا دمی خوار قراراوه
له سر آهور گردن مهر حلقه داوه زلفنی	بطره وک پر طاون گردن گوه زلفنی
له عود عنبر و مسک خطای برداوه زلفنی	به خطا همت دوده بیلن نو تکی
حوتایه بارکی له عنبر ناوه زلفنی	سگنه تار پر مسک تار ره اوه

و کو دو دسیاه آه ناله ام رقیابانه

له سرتا پا به برگ مرگ ماتم ناوه زلفنی

خسف القمر له سر آه رقی قیامت حمال

برق البصر له برق تللا لؤل

نہ دیدہ چہ مردم نہ مردمی چہ دیدہ	لہ فروغ خدر فارغ نہ ضیاء خالی
سیر ہر دو کلمی داغ و گل نو بھارہ بخو	طرز نھارہ زلفی زلف عن اللہ
ہم دیدہ پر لہ ہر جا و کسیم آبدارہ	لہ سہی سبہ زلفی سیاہ آبداری
بہ ملامت لکلم ہمو رتیم ملھی	بہ صبا تبسم ہمو کوثر و زلالے
نظرم پر لہ نور سوز و طلوع کو	کہ بہ رو شعاع شمس بہ برو خمی صلا

رُخِ تَوَاطُلِکَ صَدِوَتْ خُفَارِ عَاقِ اَمَّا

لہ ہمو چمن دبارہ بہ اصولِ نالہ نالے

ورہ قربان نہیں مذہب دی	اوا فرس حیاتے غوم و کم حل
ذراتے خو و چنیہ جی غریبان	بہ برگِ خوت اگر چاواں سیا کے
گلہ ناکم اوندہ دنگہ جو یے	اگر گلہ سہ سیم پر لہ کا کے
ہمو قسم دعایہ داغو کے بے	بہ تیر یکیم شہیدی کر بلا کے

چہ خوش من کو تازی بنوم آوٹس صر وک غزالہ یر ہرا کے

چتر عمر من یکبارہ فوتا مگر عمری صر بارہم پے عطا کے

وٹت نالے اتو بمرہ امن دیم

خدا کے بے خدا کے بے خدا کے

سچ ورنہ منی نہ دل کو نہ حقیقی گر مایل طوف حرم بیت عقی

یکر گم بیہ گم رنگین بہ ہمو رنگ ہم رنگ دیے رنگ زر عشق حقیقی

مروارے اسلم و کو یا قوت روا سچ بہ لولعلہ شر ایک عقی

دیم لہ حضردا سفری بہ لہ و خدا غربت کش مخزون ہر اہل طریقی

خلق کہ ہمو کو دکن بستہ زبان

بابین لہ نالے بیان شعر سلیقی

خوشا زند لہ دنیا بے مباحو جردے ہر روز زند و حجابے بہ سوما تو جردے

بہ صورت

بمعنی خلوت مست مناجات مجرب دے	بصورت جلوت غرق علیہ ہر دلو خلقی
بہ بنا قمر خاکستر ز آتو مجرب دے	بہ نظر طوس نگین صفا تانہ علی النبی
مدنایا بچی سرت ضربا تاجو دے	اگر کیہ اگر سنی محمود و علی بن

وی سبتہ زلفت گھوئیر ان سکاری	انجستہ چادہ گھو آہوی تاری
برق سیمی باری باران بہاری	خندہ ت بودہ تہ غمی گریان دم
اگر کیہ زلفت بہ خفا تانہ باری	سہمی گھت خستہ ہستامہ وہ رکم
امسا بہ جی دی اتری وعدہ پاری	وات فرموا کہ پورست نہ دمی روری

منغوس زرد عاقر ز یود و زرد درم

بوج بکچوہ صوفی کرہ بورہ بونم باری

۹۴
 تشریفِ نوبهارہ کہ عالم اکا توئی
 دل چونکہ مثلِ غنچہ یہ بویہ دسکوی
 لم وعدہ خوشہ داکل گلچہرہ سکلن
 یک رنگ متحد بدل ما بہ سن جوی
 عر عدیل قدیہ یعنی برابرن
 سبل سبھی لفیہ فرقہ نیہ موی
 لم خوشہ کہ حیرم مطبخ سوز بوبہ
 ما دم عجب دیدہ صوفی کہ ناروی
 طبع سکونہ غمیدہ داوہ لہ بہ طرف
 یا شاہِ نوبهارہ صلی داوہ اوردوی
 دنیا کہ گل کلی بوبہ قربان آویں ورہ
 طالب بہ گل بہ قیدی چہ گل کلی بوی
 بلبل کہ گرم نغمہ یہ اگر دکاتہ وہ
 غنچہ خرنہ جگر گودی بو اکا توئی

نالے زبانہ کے تر و پار و سونت

حیران چا و نرگ و ک لالہ نادوی

۹۵
 نوبارہ نوبهار و قنوجاتِ گلنی
 گل زارِ کردہ وہ لہ دم غنچہ پلینی
 لم پارچہ لو کہ صورہ بہ رور و زمین
 ہم را یلہ قدیفہ سوز عجب سنی

بہ

پوہ کوفہ ہر کو بخین بہ روشنی	برج درخت نور مندہ دک آسمان
صوفے بود مہ بہ درک تولا میہ نے	نیم نہارہ قلفری اغیارہ دورِ گل
ہر صبح نو بہارہ کہ عالم دکا غنی	ہر دارہ بگو ہر گلہ رنگی خلائیہ
بلبل کنار گرت دل غنچہ را چنی	دین لہ بگرہ بودہ گلچین باغبان
داوینی ورد سورہ کہ دستم بہ دانی	خاری سوز و سوز بر کردہ جبل

وادی بُوہ بہ وادی پر نورِ طور نار

نعلین لہ پے فری بدہ نالے ہمنی

تواو بوغلیات جناب حضرت

نالے شہر زوری لہ رور

جمعہ ۱۳۴۰ھ

بہر جناب استاد فضل سید بیا رسول دام فضلہ الہی انالطیر

باپیر آغا زادہ : علی کمال

تمنائی دعای خیرکم

خالی نہ ریش ماری در وقت کہ بد	حلقہ شیران بستہ ہر کی لائے
عاشق دلے نائے دلدار می جد ہے	البت کہ دل لڑائی لڑوے دلے نائے
نبولار غم شیر و قصی کہ مر فتر لڑن	مکھی نہ ہم پاکہ کہ ہم لڑنے لائے
سکھن نہ جلیب دل خزان غم تو	نم بستہ تخیری در یک جلیبے
نقد دل و جان بدست تیرہ ہا	غیر کہم قربان بکند نہ بہائے
دی سسٹہ تیرہ نہ ہم سم کہ بگتہ	لڑوے کلہ لڑنے کہ پرن نہ بہائے

آج کے نہ کے پر لہ ہر اسنے نالے

دل نہ لفظ لڑانے نالہ وے نائے

گم کہ یہ معنی دم در لڑوے کو لہ لائے	باغبان گور گرتو واہن ہر بہا لیبے لوی
رنگ زند و سوز طرف و صحبت و ادب	جلت کا و لڑوے کا عفو رکھا دل عہد توی
چو تہ بنی بے دہائے و ناز و شو فہی راکا	نار و تہ لڑوے سوائے کہ میدان سستہ توی
دست بہت چو تہ گیسٹہ تہی علی رضہ	نایہ لڑنا رو عکس الی دوسری لڑوے وقت دوی
چو تہ مند گم از لہی بن ہر شو	یا راکر لو کا یا معنی نہ کس عینی عاری لوی
سہ لہو ہر بنا و گرتیو ددو نیں بروز	ہا گباتہ بر سیکھ پر چم صفی بروی
کہ ہم ہر دلے لڑوے شردہ بے پردہ	و در ہم سوز الی لڑا حلقہ کولہ گنگر
دیہ دس ہر و جو جو جو جو جو جو جو جو	سوز ہر جو جو جو جو جو جو جو جو جو جو
چو تہ باد کے مصیہ و دلایع حبس و باہن	روز و تہ کا فرد سوس رنگم خان و تہ جو

من دلم سرور قدرت مودتہ از طہم پیمہ
لا حول والی الا بقرانہ کاتان شری

دیباذ شہار پانیز ۱۳۲۲ در خدمت مرحوم حضرت مہم مدرس آقا تہ

شستہ بیچ دور طرف دیوان نایب در صحبت لہر فکند

مخبر غزل نایب در مخطو دلم طہران غزل لایزہ آخر

لیح دیوان نیرس لہر نام نگہارہ ایح دیوان فقیرت نام نیرس

تایک غزل تمامہ از لفظ کت حضرت آقا تہ در خدمت

محدث دیوان روزگار و لہر دیوان لہر شریک در خدمت

۱۳۲۵

کاتبہ المحضون فی ثلث اللہ علیہ السلام

تاریخ ۱۳۲۵/۷/۲۸

۱۳۲۵

insititut kurde de paris

insitut kurde de paris

